

STATENS VEGVESEN
Postboks 8142 Dep
0033 OSLO

Dato: 27.06.2017
Vår ref.: 2017/4399-3
Saksbehandlar: hanengu
Dykkar ref.:

Fråsegn - Høyring av revidert rammeplan for avkøyrslar og byggegrenser

Statens vegvesen, region vest, har sendt «2017 – 2020 Rammeplan for avkøyrslar og byggegrenser» på høyring til dei kommunane og fylkeskommunane planen vil vere retningsgivande for. Planen erstattar rammeplanen for perioden 2013 – 2016.

Hordaland fylkeskommune går i denne fråsegna ikkje inn i tilhøva ved den einskilde kommune, men konsentrerer seg om meir generell generelle merknader. I samband med endeleg vedtak av planen i Fylkesutvalet vil fylkeskommunen i sitt saksframlegg vise til innkomne høyringsuttaler frå kommunane i Hordaland.

Vurdering

Hordaland fylkeskommune støtter den differensiering for byggegrenser og haldningsklasse til avkøyrslar som det vert lagt opp til i Rammeplanen. Omsyna er i hovudsak dei same som ligg til grunn for dei generelle byggegrensene som framgår av vegloven. Haldningane er visualisert med fargekodar på kart som illustrerer dei ulike strengeleiksklassane:

1. Meget streng haldning – byggegrense 50 meter (Raud)
2. Streng haldning – byggegrense 50 meter (Gul)
3. Mindre streng haldning – byggegrense 30 meter (Blå)
4. Lite streng haldning – byggegrense 15 meter (Grønn)

Vi etterlyser likevel ei tydelegare skildring av kva kriterier som er lagt til grunn for inndelinga i haldningsklassar. Slik kapittel 3 no står fram, ser det ut til at det nesten berre er basert på trafikktalet. Ut i frå vår kjennskap til vegsystemet i Hordaland ser vi at det må ha blitt nytta fleire kriterier. Dette må planen gjere greie for på ein betre måte.

Rammeplanen viser i kapittel 3.1.1 at i enkeltsakene vert det ofte avveging mellom omsynet til vegens transportfunksjon og trafikktryggleik, og at i tettstader vil ein ofte prioritere tryggleik framfor effektivitet. Grunnlaget for desse vurderingane burde planen drøfte meir utfyllande. Korleis skal haldningsklassane nyttast til dømes i senterområda i fylket. Dette er problemstillingar kommunane vil møte i mange saker og burde vore omtalt i rammeplanen.

Planen innleier med kva funksjon ein rammeplan har og korleis den kan nyttast. Det kjem tydeleg fram at planen ikkje er juridisk bindande. Denne klargjeringa tidleg i dokumentet er eit godt grep som tydeleggjer hensikta med planen som er å gi planansvarlege eit felles vurderingsgrunnlag. Målet er å sikre ein større likskap innan veg- og trafikktutforminga. Planen burde likevel avklart om den er eit sjølvstending grunnlag for motsegn i arealplansaker, og korleis den konkret skal nyttast av regionale og statlege myndigheiter. Dette er viktig informasjon for kommunane.

HFK meiner det er eit viktig prinsipp at rammeplanen vert lagt til grunn som styringsdokument i kommunane sitt arbeid med rullering av kommuneplanens arealdel. Sjølv om rammeplanen ikkje er juridisk bindande kan det med fordel understrekast at rammeplanen skal vere retningsgivande og hindre at utbyggarar går utover dei byggegrensene som er sett langs sentrale regionale og lokale fylkesveger. Dispensasjon kan søkast når ulike tilhøve tilseier at det kan vere aktuelt.

Vidare har rammeplanen fokus på trafikktryggleik i samband med avkøyrslar. Tilfeldig plassering av bustadområder og andre funksjonsområder må unngåast i arealplanlegginga. Slik «frimerkebygging» er ikkje i tråd med dei nasjonale og regionale føringar som er lagt for samordna areal- og transportplanlegging. Utbygging av små områder som ikkje heng saman i eit internt vegnett gir ofte unødige mange avkøyrslar til hovudvegnettet. Som vegeigar er fylkeskommunen også bekymra for arealplanlegging som medfører spreidd busetnad. Hovudveger som er laga for gjennomgangstrafikk er ikkje egna som bustadvegar, og risikoen for trafikkulykker aukar med aukande tal på avkøyrslar. Kompakt planlegging bidreg til reduksjon av transportbehov og reduksjon i talet av avkøyrslar. Av omsyn til reduksjon av privatbiltrafikk og trafikktryggleik støtter HFK rammeplanen sine prinsipp om å unngå eit spreidd utbyggingsmønster og i staden oppmode kommunane om å konsentrere bustadbygging i områder som har allereie har vegtilkomst.

Saman med rammeplanen er det utarbeida eit dynamisk kart gjennom Vegkart. Dette er nyttig og vil gi brukarane eit godt verktøy å arbeide med. Utfordringa blir å gjere alle aktuelle partar merksam på denne moglegheita, og difor vil informasjon om rammeplanen og kartløyninga ha stor betydning for å oppnå ein felles forståing og likehandsaming i arealplaner. Fylkeskommunen vil bidra til informasjon om rammeplan og oppmode kommunane og andre om å bruke denne i sitt arbeid med kommuneplanar og reguleringsplanar.

Oppsummering

Hordaland fylkeskommune er positive til at det vert utarbeidd ei rammeplan for avkøyrslar og byggegrenser og meiner det er eit viktig verktøy i arealplanlegginga. Vi ber likevel om at planen vert utdjupa i tråd med merknadene over.

Eva Katrine Taule
fagleiar kommunal plan

Hans-Christian Engum
spesialrådgjevar

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.

Sakshandsamarar:

Hans-Christian Engum, planseksjonen – REGIONALAVDELINGA

Gunnhild Raddum, transportplanseksjonen - SAMFERDSELSAVDELINGA